

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ нивотъ.

Редактира комитетъ

НАРОДНИТЪ УНИВЕРСИТЕТИ

Читалищата въ миналото иматъ голѣмъ дѣлъ за нашето политическо и духовно възраждане. Тѣ не бѣха само „книгохранителници“, де-то книгата наистина бѣше култъ, святиня, обектъ на голѣми грижи, но тѣ бѣха и граждански клубове, въ които се крепѣше непоколебима вѣра въ свѣтлата бждинна на българското племе. Следъ освобождението, обаче, новото време ги отрече въ тази имъ форма и ги превърна въ „опълченци“ на българската култура. Читалищата следователно трѣбваше да се приспособяватъ къмъ новитѣ условия на живота. Новото динамично, нервно, неспокойно време уби охотата у хората да четатъ, и живото слово се яви на сцената. Тѣй възникнаха народнитѣ университети, които продължиха голѣмото дѣло на „опълченцитѣ“ въ новия духъ на времето.

Публиката въ народнитѣ университети въ своето грамадно мнозинство не чете, защото или не чувствува нужда, или нѣма време и възможностъ, или пъкъ нѣма „излишна охота“ да си губи времето въ „празни работи“. За тази публика нар. университети сж една необходимостъ. Но какъ биха се удовлетворили духовнитѣ нужди на една тѣй многолика публика съ най-разнообразни интереси и възможности за възприятие — ето трудниятъ въпросъ, съ който преди всичко трѣбва да се справятъ уредницитѣ на тия университети. Да се популяризира науката, да се изнесатъ общедостъпно и

честно голѣмитѣ въпроси на деня — това е една доста трудна работа. Това предполага една свободна трибуна и компетентенъ сказчикъ. Говоренето е изкуство, и то голѣмо. Думитѣ на голѣмия виртуозъ на словото д-ръ Ас. Златаровъ, че „у насъ сказчици въ народнитѣ университети можатъ да бждатъ само десетина души“, не сж никакъ пресиленни. Сказчицитѣ трѣбва да иматъ голѣма ерудиция и още по-голѣмо умение да говорятъ на аудитория съ най-разностранны интереси, иначе ще се ополши едно хубаво дѣло и нар. университети биха се обрнали въ обикновенна и безинтересна говорилня.

Покрай нар. университети читалищата трѣбва да уреждатъ и популярни концерти, въ които трѣбва да се популяризира сериозната музика въ противовесъ на кабаретната, която тѣй ревностно се разпространява отъ некултурни хора. Музикалното възпитание е съвсемъ занемарено въ училището, то дори не сжществува. Нѣкои учители по музика разучаватъ шлагери въ часъ по пѣние! Шлагера изобщо е станалъ достойна рамка на духовната нищета на съвременността.

Чрезъ народнитѣ университети, театъра, популярнитѣ концерти и пр., читалищата отново ще влѣзатъ въ своята историческа мисия като културтрегери въ българската действителностъ, но при условие тѣхната дейностъ да е огласъ на съвременността съ огледъ на единъ високъ общественъ идеалъ.

За една печатна грѣшка съ нашия приятелъ и сътрудникъ — писателя Добри Немировъ

Въ миналия брой на „Изтокъ“ — въ отдѣла „Културенъ животъ“ въ отзива за новата книга на Немировъ „Майко“, е допусната една крайно неприятна печатна грѣшка. Рѣста, величината на писателското дѣло и мѣстото шо заема тоя писателъ въ нашата литература се знае. Най-добре го знаемъ ние, сливенци. Допуснатата грѣшка е само и чисто печатна. Ние мислимъ, че нашия съгражданинъ, приятелъ и единъ отъ основателитѣ на „Изтокъ“, е разбралъ това и ни е простилъ за грѣшката. А пишеме това, да предпазимъ отъ спекулации край тая грѣшка и отъ криви заключения на ония, които биха потърсили да ги правятъ...

Пробитъ въ „Краставо поле“

СОНДАТА за пробива на Краставо поле е започнала своята работа подъ ржководството на инженеръ Сапуновъ. Първиятъ пробивъ е при Еврейскитѣ гробища. Въ връзка съ проучванията пристигна почвоведа г-нъ Н. Пушкаръ, който ще вземе участие въ ржководството на работата. Г-нъ Пушкаръ е автора на студията — Използуване на Краставо поле.

МИНИСТЕРСТВОТО на Благоустройството е поискало отъ отъ Сливенската община да представи благоустройственъ и регулационенъ планъ на с. Сотиръ, за да се създаде отъ селото единъ подбалкански курортъ.

Телеграмата на г. М-ра на Благоустройството въ отговоръ на приветствената такава на г. Кмета.

К М Е Т А — Сливенъ

Поздравитѣ — Ваши и на гражданитѣ — отъ родния ми градъ ме трогватъ. Нека съ по-малко приказки и съ повече трудъ и дѣла дадемъ благосъстояние на родината и всички сливенци. Като първо начинание да помогнемъ за идецитѣ празници нуждающитѣ се сливенци на разположение държа 2000 лева.

Министъръ: (п.) ИНЖ. СП. ГАНЕВЪ.

Областниятъ директоръ г. Руси Русевъ въ Сливенъ

На 5 т. м., вечерта, пристигна областниятъ директоръ г. Р. Русевъ въ града ни, тъкмо въ момента когато заседаваше общинскиятъ съветъ. Господинъ Директора е ималъ възможността да осведоми общинскиятъ съветъ за сумитѣ, които той възнамява да отпущне на гр. Сливенъ, за да се засили социалното подпомагане, тѣй като нашия градъ минава за единъ отъ най-беднитѣ.

Предвиждатъ се специални суми за детски ясли, за безплатни, за подпомагане на беднитѣ, за детски трапезарии, курсове за селски домакини. На другия денъ г. Русевъ посети лично старопиталището, къщата, която е определена за детски ясли, за безплатни старци, осведоми се сжщо така и за мѣстото, където възнамяваме да построимъ общински хали.

Той се е заинтересувалъ твърде живо отъ дейността на всички културно-благотворителни организации въ града. Изказалъ е желание да се активизира дейността на тия организации, като се привле

че съдействието на гражданството, чрезъ което ще се осмисли и разреши социалното подпомагане.

Иването на г. Русевъ този пътъ регистрира още една стопанска придобивка за нашия градъ. Известно е на сливенското гражданство, че въ въ нашия районъ се произвеждатъ около 100,000 овоцни дръвчета. Много семейства изкарватъ своята прехрана само чрезъ това производство. Въ него сж заангажирани около 10 — 15,000 работнически надници. Тѣкмо заради това отъ известно време общината бѣше отправила изложение къмъ г. Директора да намѣри начинъ за по-лесното пласиране на това производство. Защото още не е забравенъ горчивия опитъ отъ миналата година, когато една частъ отъ дръвчетата останаха непродадени!

Господинъ Директора събщи лично на производителитѣ, че той е осигурилъ пазара на 90,000 дръвчета, по който начинъ въ Сливенъ ще влѣзатъ около 500,000 лева.

Морална и материална полза отъ тържествата

Следъ като привършихме така блѣскаво х. Димитровитѣ тържество, време е да си дадемъ отчетъ и отговоримъ на въпроса: „Имаха ли сливенци полза отъ тия тържества?“ Да, и то голѣма.

Въздигнатиятъ паметникъ на войводата х. Димитъръ и осемтѣ видни сливенски будители, не само говори за сливенската патриотична култура, но ще подхрани стопанския туризъмъ и даде материални облиги, каквито сливенци може би още не подозиратъ. Поднесенитѣ вѣнецъ отъ пловдивското пѣвческо дружество и изпратената телеграма до Сливенъ — „българскиятъ Ерусалимъ“, говорятъ красноречиво за това. Сливенъ поради своитѣ заслуги може да стане градъ на народното поклонение за иднитѣ поколения.

Макаръ тържествата да станаха набързо и при известна неприятна атмосфера, тѣ поенаха успѣхъ небивалъ за провинцията. Споредъ твърденията на компетентни, х. Димитровитѣ тържества въ Сливенъ поуредба и порядъкъ се равнятъ на шипченскитѣ, извършени чистоту по софийски маниеръ. При такава навалица отъ гости, нѣ

ма ни скандали, ни кражби, ни ж. п. катастрофи. На тържествата като, че и Господъ се радваше, та даде време неочаквано хубаво — тържествата почнаха и свършиха като презълто. Сливенецѣтъ предъ гоститѣ показа не само своя патриотизъмъ, но и забележителното си гостоприемство. Клуцо хорци за гоститѣ отвориха не само порти, но и душитѣ си. Всѣки се надпреварваше да вземе гости, особено градскитѣ покрайнини. Нѣмаше повишени цени, нѣмаше експлоатация и неприятности. Следъ като се преобърнаха въ спални — казарми, гимназии, общината съновата си каминетка и отобуса безплатно превозваше до 3 ч. следъ полунощъ закъснѣли гости за спане на Минералнитѣ си бани. Това бѣ върхъ на въховетѣ!

Парадѣтъ на войскитѣ бѣ импозантенъ, а шедствието на селенитѣ съ своитѣ национални носии — извикваше възторгъ. Навсѣкжде доволство и веселие. Сливенци преживѣха моменти на гордостъ и доволство. Другъ пътъ Сливенъ не бѣше виждалъ подобно народно тържество съ толкова много весели

и доволни гости. Разбра се, че по любимъ герой за народа ни отъ х. Димитра нѣма!

По сведения отъ гара Сливенъ, за тържествата сж пристигнали съ специални влакове отъ Казанлъкъ, Бургазъ, Ямболъ, Карнобатъ и пр. 26,000 души. Съ селенитѣ отъ околнитѣ балкански и полски околии, дошли съ каруци и пешкомъ, съ сигурностъ може да се твърди — гоститѣ сж били надъ 40,000 души.

Тая маса народъ, естествено, даде и едно чувствително раздвижане на сливенския пазаръ, съ всичкия неговъ благотворенъ резултатъ. Единъ отъ нашитѣ индустриалци ни разправяше — предствителтъ имъ по тържествата направилъ продажба за 250,000 лева. Ималъ задължения 120,000 лева, платилъ ги и се успокоилъ. Много градски кръчмари и занаятчии разправятъ — за 3—4 дни направиха повече продажба отъ колкото презъ цѣлата година. Въ градската кланица е заклано повече добитѣкъ, отъ колкото за цѣлъ месецъ. Пресмѣта се: презъ есенния панаиръ и х. Димитровитѣ тържества, сливенската пияца е подсладена съ не по-малко отъ 5—6 милиона лева.

Това е реалната полза отъ тържествата, а колкото до моралната, нека оставимъ да говорятъ нѣкои отъ виднитѣ гости, сложили подписи и благословия въ новоучредената „Златна книга“ при общината:

Щастливъ съмъ че въ моя роденъ градъ преживѣхъ моменти на искренъ и неудържимъ възторгъ при спомена за великия герой, около чието име се изплетоха най-красивитѣ легенди отъ епохата на нашето възраждане. Вѣчна да бжде паметѣта на Хаджи Димитъръ.

(п) Тодоръ Кожухаровъ, министъръ на желѣзницитѣ, пощитѣ и телеграфитѣ.

Градъ на герои като Хаджи Димитъръ, на мислителитѣ като Д-ръ Селимински, на индустриалния гений като Добри Желѣзковъ и на толкова други велики люде, Сливенъ остава и днесъ крепостъ на българския духъ и надежда за мощенъ подемъ на България.

(п) Проф. М. Арнаудовъ, ректоръ на университета.

Градъ, на който интелгенцията и днесъ дава доказателства и следва свѣтлия примѣръ на своитѣ будители.

(п) Р. Русевъ, Бургаски областенъ директоръ.

На родолюбивия и близкия до сърдцето ми Сливенъ желая благополучие и напредѣкъ, и никога, никога да не го напуша духътъ на героичния Хаджи Димитъръ.

(п) Генералъ Хр. Луковъ, Командиръ на 2-а пех. Тракийски полкъ, и бившъ К-ръ на 3-а пех. Балкански полкъ.

Поклонъ предъ свѣтлия ликъ на голѣмия и родолюбивъ българинъ Хаджи Димитъръ.

(п) Д-ръ Руси Радковъ, Главенъ Директоръ на Народното Здраве.

Електронинженеръ Тодоръ Ив. Цоневъ.

Електроснабдяването на Сливенъ

Презъ време на стопанската конференция, държана на 10 м. м. въ голѣмия салонъ на градския домъ подъ председателствата на кмета г. Козаровъ, на която присъствуваха много видни сливенци, бѣше повдигнатъ и въпросътъ за снабдяването на града Сливенъ, особно на неговата индустрия съ ефтина електрическа енергия. Както е известно сегашната електропроизводителна централа на кооперация „х. Димитъръ“ не е въ състояние да задоволи нуждитъ на индустрията отъ ефтина електрическа енергия. Първо, мощността на нейнитѣ машини и липсата на резерва, не позволяватъ това и второ, скъпото гориво, нафтата, отъ която се добива електричество, о, правятъ добивната цена на тази енергия непоносима за индустриалцитѣ.

Кооперация „х. Димитъръ“ отдавна се е замислила за разширение на своята централа, чрезъ използване на мѣстно гориво, камени въглища, добивани, било отъ близкитѣ на града мини, било отъ мината Перникъ, или други по-близки мини. До колкото ни е известно, тази кооперация сега, следъ окончателното изплащане на задълженията си, е направила нуждитѣ постъпки, за да добие по новия законъ за електроснабдяването отъ 3. I. 1935 г. разрешение за поставяне на една нова електропроизводна група отъ 1200 к. с. съ парна турбина при сегашната централа при гарата. По този начинъ тя ще бѣде независима отъ минитѣ и ще бѣде свободна да използва ония въглища, крѣто свободната конкуренция ще опредѣли като най изгодни за нейната целъ—произвеждане на ефтина електр. енергия.

Главниятъ директоръ на минитѣ „Перникъ“ г-нъ минниятъ инж. Ал. Спасовъ предложи разширението да стане чрезъ свързване съ далекопроводъ електроразпределителната мрежа на гр. Сливенъ съ мина „Марица“ при гара Раковски, гдето мицата възнамѣрява да построи голѣма парна централа.

Главн. директоръ на електр. централа „Вжча“ г. инж. Тодоръ Сотировъ, когото държавата повика като специалистъ, макаръ и много късно, чакъ следъ 19 май, да оправи това забъркано предприятие, подър-

жаше гледището на кооперацията, което е, че централата трѣбва да бѣде построена въ Сливенъ. Доставка на електрическа енергия отъ далеко съ единъ толкова голѣмъ далекопроводъ, не само нѣма да бѣде рационално, но не е и за препоръжване отъ гледището на постоянната, сигурна и ефтина доставка на електрическа енергия, отъ която индустрията се нуждае.

Пишуциятъ тия редове взе на свой редъ думата да подкрепи гледището на своя колега инж. Сотирова и да предпази отъ сторенитѣ въ миналото грѣшки, когато електроснабдяването се връзваше на колата на други служби, чиито цели бѣха често пѣти противоречиви на неговитѣ—доставката на ефтина електрическа енергия. Бѣше време, когато то бѣше свързано съ използването на водитѣ. Въпрѣки предупрежденията на времето отъ страна на нашитѣ специалисти—електроинженери, нашитѣ водари, които играеха тогава първа роля, успѣха да се наложатъ, като въпрегнаха електротехниката въ колата на водното дѣло. Примѣрътъ на „Вжча“, която погълна къмъ милиардъ лева, безъ да може да достави въпрѣки „безплатенитѣ“ водни сили ефтина електрическа енергия, е на лице.

Следъ този неуспѣхъ съ водитѣ електричеството бѣ въпрегнато повторно въ колесницата на миньоритѣ, които видѣха въ нея силенъ помощникъ за разволя на минното дѣло, чрезъ използване на „безплатната“ пляка. Централата при мина Перникъ, която не съумѣ да си осигури Соф. районъ, е единъ обезсърчителенъ примѣръ за това.

Грѣшкитѣ на миналото, които ни струватъ толкова скъпо, трѣбва да ни посочатъ най-после правия пѣтъ и да ни накаратъ да се вслушаме въ думитѣ на нашитѣ специалисти—електроинженери, ако искаме да се предпазимъ за въ бждаше отъ увлѣченията и си останемъ на основата на добрата техника. А техника значи рационализация, значи максимумъ продуктъ при минимумъ разходи, значи точна преценка и използване на всички обстоятелства за достигане крайната целъ. А крайната целъ *доставката на ефтина и сигурна електрическа енергия* не

може да се презюмира, както въ миналото, а трѣбва да следва като математически резултатъ отъ грижлива, точна преценка и добра търговска смѣтка.

Не може и не бива да се твърди à priori, че като съвърже Сливенъ чрезъ единъ далекопроводъ съ бждещата електрическа централа при мина Марица, гдето щѣли да се изгарягъ почти безплатнитѣ отпадѣци на и безъ това нетърпящитѣ превозъ поради долнокачествеността си лигнитни, нуждата на неговата индустрия отъ ефтина и сигурна енергия ще бѣде удовлетворена. Това би значило още да се изпускатъ изъ предъ видъ, че Сливенъ е единъ отъ първитѣ и важни индустриални центрове въ страната, които се нуждаятъ не само отъ ефтина, но и отъ постоянна, сигурна и осигурена въ мирно и военно време енергия.

Заклучението ми бѣше: да се вслушаме въ гласа на специалиститѣ, електроинженери, които работятъ обективно за разволя на електростроителството, а чрезъ него и на общото народно стопанство. А значението на електрификацията за възстановяване на поругенитѣ отъ войната народни стопанства изпъкна ясно, като се напомни факта, че повечето европейски държави полагатъ днесъ специални грижи за негово изграждане и че Русия днесъ базира своята стопанска програма изключително върху електрификацията. Достатъчно е да се напомнятъ думитѣ на Ленина: „Комунизмъ естъ совѣтская власть плюсъ електрификация“. Въпросътъ не може да бѣде предрешенъ въ полза на тази или онази мина или водна сила, а ще трѣбва да се рѣши единствено като се изхожда отъ интереситѣ на града и неговата индустрия. А до колкото може да се предвиди още отъ сега, тия интереси при днешния и при разволя въ близкото бждаще на града и околността му, сж за разширение на съществуващата централа чрезъ построяване на една парно-турбина производна група, като сегашната Дизелова, остане като резервна и за покриване на върховетѣ на товара. Окончателното решение, разбира се, ще зависи отъ рентабилнитѣ смѣтки и изчисления, които предстоятъ да бждатъ направени отъ специалиститѣ, възъ основа на наличнитѣ условия и пазарнитѣ цени.

ТЕЛЕГРАМА!

Море отъ
ГАЛОШИ, ШУШОНИ,
БОТУШКИ и ПОЛУБОТУШКИ

(Европейски и Български)

Най-нови модели
ПРЪСНА СТОКА

при П. КАМБУРОВЪ, тел. № 51.

3—5

За знание на клиентитѣ си известяваме, че за сезона магазинъ

„НЕДЕВЪ & САРЖИВАНОВЪ“

има хубави модни платове за МЪЖНИ и ДАМСКИ КОСТЮМИ Най-доброкачественни ТРОЙКИ: ЧЕРНИ, СИНИ, КАФЯВИ, РИБЕНА КОСТЪ и др. Също и хубави ОДЕАЛА, КИЛИМИ и ШАЛОВЕ. ЦЕНИ НАМАЛЕНИ.

Въ конухарския магазинъ на СТОЯНЪ ДЕМИРЕВЪ

по случай зимния сезонъ пристигнаха голѣмъ изборъ отъ модни и финни кони за гарниране на дамски МАНТА Мѣстни и Европейски лисици.

Извършваъ се поправки на всѣкаквъ видъ конени палта

ПРИ НАМАЛЕНИ ЦЕНИ.

УРОЦИ ПО МАТЕМАТИКА

при Иванка Георгиева

учителка III прогимназия,

ул. „Скопие“ No 2.

2-2

Мисли и констатации върху лозарството въ Сливенъ

Гроздобера мина при много благоприятни условия. Ферментацията на вината мина при съжитѣ условия. Смушението, което се появи между лозаритѣ, че реколтата ще бѣде слаба и неудовлетворителна, не се оправда. Сушата наистина нанесе поражения, като намали доходността отъ една страна, а отъ друга се отрази върху качеството на гроздето доста зле, но срѣдно взето сливенскитѣ грозда дадоха 18 до 20% захаръ, отъ който % можемъ да сме доволни, като го сравнимъ съ другитѣ лозарски ценове, които не получиха и този %.

Въобщо, лозаритѣ не могатъ да не бждатъ доволни отъ тази годишната реколта. Това задоволство щѣше да премине и въ благодарностъ, ако бѣше се откупило гроздето на дребния лозаръ, отъ страна на из-

вестни фирми питиепродавци, които ежегодно закупватъ голѣми количества грозда отъ района на Сливенъ, а тази година, тия хора, съ малки изключения, бойкотираха сливенския лозаръ, като даже нѣкои изоставиха даденото капаро, понеже отвънъ намѣриха по ефтино грозде. Тази постъпка на тия питиепродавци, не само е осждителна, но даже е престъпна, защото тѣ можеха да си набавятъ нуждното грозде отъ тукашния лозаръ, макаръ и съ нѣколко стотинки по-скъпо, обаче съ това щѣха да подпомогнатъ свои съграждани отъ една страна, а отъ друга, щѣха да подпомогнатъ закрепването на самото лозарство.

И нѣщо друго—тия питиепродавци, трѣбва да иматъ доблестта, като продаватъ производството, доставено вънъ отъ

района на Сливенъ, да му турятъ етикетъ да се види, откъде произхожда виното, за да знае консуматора, какво вино пие, а не да му се предлага за сливенско..

Много пѣти ми е говорено, че кооперация „Шевка“ съ своитѣ магазини изъ града прави голѣма конкуренция на питиепродавцитѣ. Отъ справката, обаче, която направихъ и осветленията, които получихъ отъ кооперацията, се вижда, че тя е била принудена да прави това, защото когато е предлагала на питиепродавцитѣ своитѣ вина, и то при повече отъ износни условия, тѣ сж отказали, защото отвънъ доставенитѣ вина били по ефтини, макаръ че по качество да не издържатъ сравнение съ сливенскитѣ. И понеже се продаватъ въ Сливенъ, тѣ минаватъ за такива, а съ това се трупатъ богатства за смѣтка на сливенския лозаръ. Това е причината, която е принудила „Шевка“ да открие тия си магазини, про-

давайки изключително сливенски вино.

Тази година макаръ гроздобера да даде едно насърчение на лозаря, грижата на последния кжде и какъ ще пласира производството си, когато цената на виното е по-долу и отъ тая на бозата, е твърде голѣма. Отъ друга страна прѣкомѣрно високото водно право, което се събира за сега отъ притежателитѣ на казани за варене на ракия, сжщо обременява тежкото положение на сливенския лозаръ. Да се иска да се плаща водно право, е законно, обаче размѣрътъ който е предвиденъ отъ 420 до 1200 лв. е прекалено много голѣмъ особено като се има предъ видъ, че това е само до края на тоя месецъ, и за 1936 г. ще трѣбва да се плаща ново водно право.

Искаме да върваме, че делегацията, която направи г. Кмета предъ делегацията, която се яви да го моли за намаление, ще бѣде изпълнена.—Гаранция

за това е личността на г. Кмета. Независимо отъ това, днесъ общината има за пом. кметъ единъ бившъ агрономъ, който знае много добре, какво се получава отъ декаръ лозе, и какво може да плати единъ лозаръ, особено въ Сливенъ.

Въпросътъ за лозарството у насъ е единъ отъ най-важнитѣ, и трѣбва да намѣри своето сполучливо разрешение. Той е отъ особено значение за Сливенъ, кждето главния поминѣкъ е лозарството, и ако то не бѣде подкрепено, то значи да го оставимъ да загине. Сливенъ и въ миналото, както и въ настоящето, се е славилъ и слави съ своитѣ букетни и пивни вина, нека да запазимъ това име, като усилимъ пропагандата на за тѣхния пласментъ. Нека примѣра на Сонгурларци да ни послужи като поука, защото тѣхнитѣ вина днесъ се търсятъ и сж извоювали пазаря си въ София, когато въ същностъ стоятъ много по долу отъ нашитѣ.

Н. А. агрономъ

КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ

МУЗИКАЛЕНЪ ПРЕГЛЕДЪ

Концертътъ на пловдивчани

(продължение отъ бр. 57)

Втора и трета частъ на програмата бѣха застъпени отъ мъжкия хоръ.

Последниятъ е единъ положително олегналъ апаратъ съ установени традиции, маниери и схващания на музикалната материя. Последниятъ е въ едно по комплицирано състояние, съ повече технически мъжнотии, съ по-опасенъ тоналенъ и хармониченъ колоритъ. Фразировката е въ една относителни степенъ по-завършена, защото съставлява му има артистично качество. Макаръ малко остъръ, басътъ, особено вториятъ, е великолепенъ и красивъ, много авторитетенъ, ловъкъ и напълно артистиченъ. Сжщото може да се каже за I теноръ. Още при баладата на Райсигеръ „Олафъ Тривазонъ“, пролича голѣмата музикалност на пѣвците. Чувството за мѣрка въ динамика и ритъмъ тука бѣше прокарано до голѣма степенъ издържано. Имаше случаи, когато зрителтъ можеше да си задава въпроса-както и при „Тайната на Струма“ и „Урвичъ“, балади на П. Стайновъ—кой повече се живява въ тѣкуването: диригентъ, или хористи; и кой кого ржководи?... Имаше, казваме много случаи, когато ние се убеждавахме, че хорозата маса проявяваше много заинтересувано дори самостоятелно, участие, което бѣше толкова ефектно, колкото по-малко се спѣваше отъ излицнитъ и неудобни—особенно въ бързитъ темпа-маниери на диригентството. И съ какъвъ хубавъ звуково-хармониченъ и ритмиченъ чаръ би изпълнило душитъ ни Г-нъ Кочетовъ, ако въ много случаи не си служаше съ ржцетъ, а само съ мимика. Тогава хармонията между зрителнитъ и слуховитъ впечатления би била пълна и естетиката не би била тѣй лошо смущавана. Това, разбира се, сж повече физически недостатѣци, които все пакъ се налага въ интереса на художествения комплексъ да се покриватъ.

Правѣше още едно обстоятелство впечатление, че Г-нъ Кочетовъ навлизаше въ повечето пиеси съ по-високъ отъ партитуритъ тонъ, напиримѣръ

при „Тайнитъ на Струма“, „Урвичъ“ и др. Смѣтаме съ това, че се засяга по сжщество тоналната и хармонична замисълъ на автора, както и характернитъ особености на тоналноститъ. На това, може би, се дължи и спадането на хора. Колкото и малко да е забележимо това обстоятелство, то е отъ голѣмо значение за привичкитъ му. А понеже е казано: отъ голѣмия много се иска, ние не можемъ да отминемъ отъ уважение къмъ хоръ и диригентъ тѣзи малки несъобразности. Въ българската пѣсенъ Г-нъ Кочетовъ е на мѣстото си—добре я разбира и предава. Особено силно впечатление остава малката, но добре замислена, построена и изпълнена идилична музика картина „Жетвари“ на Хр. Маноловъ, както и фолклорната китка на г-нъ Букорещлиевъ.

Изобщо фразировката и естетичнитъ линии на хорозата изпълнение при г-нъ Кочетовъ достигатъ до орнаментирова, съ която по нѣкога се претрупва музика сжщностъ на пиесата. Това е резултатъ на известна виртуозностъ и артистиченъ темпераментъ, който диригента безпорно притежава.

Сливенци бѣха много внимателни и наградиха изпълнителитъ съ много възторзи. Поднесени бѣха букети отъ г-нъ Цековъ съ подходящи и много смислени приветствия. Извиканъ и аплодиранъ бѣше и авторъ на „Китката“ г-нъ Букорещлиевъ. Това добре, но защото този виновникъ на това хубаво тържество, този неуморимъ нашъ музикаленъ патриархъ не бѣше зачетенъ при бисирането отъ диригентитъ—да бжде изведенъ на сцената и букетитъ предадени отъ тѣхъ на него. Нека при други случаи това се има предъ видъ.

Поздравитъ ни на културнитъ пловдивски пѣвци и тѣхни ржководители.

Съ пѣсенята и вдъхновеното си отношение къмъ роднитъ герои, дошли отъ кокетния Пловдив при насъ въ името на една почитъ и поклонение предъ х. Димитра, тѣ ни свързаха на вѣки въ едно българско тѣло и единъ героиченъ духъ!

В. Димитровъ

Културенъ бележникъ

Въ новиятъ отдѣлъ, който откриваеме отъ настоящия брой, ще даваме сведения за културнитъ прояви презъ изтеклата седмица и ще отбелязваме онова, която предстои да се изнесе презъ следующата седмица. Въ тая смисълъ, нашиятъ културенъ бележникъ ще има характера на справочникъ за читателя, който често е принуденъ да се взира по стенитъ, за да търси новото отъ афишитъ.

Изнесено презъ седмицата:

- НЕДѢЛЯ — сказка отъ проф. Мишайковъ за значението на поп. банки
- ПОНЕДѢЛНИКЪ — откриване курсоветъ по френски езикъ — при читалището — лект. Ил. Цековъ
- „coop. нар. театъръ“, София, комедията „Чуждото дете“
- ВТОРНИКЪ — сжщиятъ театъръ, драмата „Живиятъ трупъ“
- СРЪДА — сжщиятъ театъръ, „Новиятъ харемъ“
- ЧЕТВЪРТЪКЪ — Нар. универ., сказка отъ С. Кожухаровъ за международното положение
- „кино „Зора“, филма Страдивари
- ПЕТЪКЪ — Нар. универ., сказка отъ Ив. Василевъ, за опредѣляне пола
- „откриване курсоветъ по нѣмски езикъ“
- „сжщиятъ филмъ“
- СЪБОТА — сжщиятъ филмъ

Предстои да се изнесе:

- НЕДѢЛЯ — 8. XII. пр. об. въ салона „Зора“ концертъ на Ветка инж. Жечкова въ полза на „Червенъ кръстъ“
- „сл. об. кино „Зора“ Страдивари“
- „вечеръта кино „Зора“ сжщо
- ПОНЕДѢЛНИКЪ — кино „Зора“, „Детето на престѣпника“
- ВТОРНИКЪ — кино „Зора“, сжщо
- „Народенъ университетъ, сказка“
- СРЪДА — кино „Зора“, сжщо
- ЧЕТВЪРТЪКЪ — кино „Зора“, Вива, Вила!
- ПЕТЪКЪ — Нар. университетъ сказка
- „кино „Зора“, сжщо
- СЪБОТА — кино „Зора“, сжщо
- НЕДѢЛЯ — юнашко утро въ салона „Зора“, на което ще се раздаватъ наградитъ отъ събора

ТЕАТЪРЪ

Костовиятъ театъръ въ Сливенъ

Кооперативниятъ народенъ театъръ или, както ние го знаемъ Костовиятъ театъръ—по името на директоръ-режисьора Георги Костовъ, изнесе на 2, 3 и 4 т. м. въ читалищния салонъ, три пиеси: Комедията „Чуждото дете“ отъ Васили Шкваркинъ, драмата „Живиятъ трупъ“ отъ Толстой и комедията „Новиятъ харемъ“, отъ Фулда.

Общото впечатление отъ театъра е много добро. Тукъ нѣма „командировани артисти“ отъ Народния театъръ, нѣма и „звезди“, но въ замѣна на това, има нѣщо, което трѣбва да бжде идеала на всѣки театъръ—има задружна игра, има действие, което се води отъ всички участници въ пиеситъ, а не отъ отдѣлни артисти. Всѣки актьоръ на сцената представя да бжде актьоръ, оживѣва, като човѣкъ отъ всѣкидневния животъ, безъ пози, безъ парадирание съ гласови данни. И за това зрителтъ скоро бива заразенъ отъ мекотата на изпълнението, която допринася за живѣване, за възприемане, непринудено, на авторовитъ идеи. Така сдържано, съ такава мекота на линията при постановката, ние сме виждали само знаменитиятъ ансамбълъ на Московския художественъ театъръ. Явно, е че г. Костовъ е направлявалъ трупата си по изпитания пѣтъ на „московцитъ“. И заслужава похвала, че е избралъ тоя пѣтъ, въ която се е показалъ опитенъ водачъ.

Макаръ, че въ Костовиятъ театъръ задружното проявление на артиститъ да взема връхъ надъ индивидуалната игра, чувствуваше се и подготовката, равнанието на всѣки артистъ. Съ тоя съставъ, при това умѣло ржководство, Кооперативниятъ народенъ театъръ ще бжде винаги сжщъ гостъ на нашия градъ, особено сега, когато Бургазиятъ областенъ театъръ е въ упадъкъ и разочарова, на два пѣти отъ година насамъ, сливенската публика.

Впечатлението отъ Костовиятъ театъръ щѣще да бжде още по-добро, ако въ репертуара липсваха пиеси „САМО ЗА ВЪЗРАСТНИ“, като тривиалния фарсъ „Новиятъ харемъ“, чрезъ който се спекулира съ слабоститъ на публиката.

КИНО

ВИВА, ВИЛА!

Рѣдко американски филмъ е задоволявалъ отъ къмъ съдържание. Ние сме свикнали да свързваме името американски филмъ съ понятието за нѣщо леко, не сериозно. Филмътъ „Вива, Вила!“ идва да промени мнението ни за „американскитъ филми“. Сюжета е изъ революционнитъ борби на южно-американскитъ селяни за свобода. Националниятъ герой Панчо Вила, предъ очитъ на когото, като дете, пребиватъ отъ бой баща му, защото се е осмелилъ да каже на владетеля—испанецъ, че и селянитъ сж хора, става идолъ за своитъ сънародници. Подъ негово водачество избухва революцията, която завършва успѣшно и донася свобода за народа.

Въ ролята на Панчо Вила е голѣмиятъ американски артистъ У. Бири, който недавна получи златенъ медалъ за изкуство, а филмътъ бѣше посоченъ като най хубавия филмъ за 1934 година.

„Вива, Вила!“ ще се прожектира отъ четвъртъкъ въ кино „Зора“.

ЧИТИВО ЗА МАЛКИТЪ

Следъ народнитъ зальгалки и следъ рими—римушкитъ—за които стана дума въ първата ни статийка, когато децата пострѣпватъ въ училище, първитъ книжки, съ които трѣбва да бждатъ запознати отъ учителитъ и родителитъ си сж: стихотворнитъ сборки на Цанко Церковски—„Златни класове“, на В. Ив. Стояновъ—„На припѣкъ“ и преразказанитъ отъ Ранъ Босилекъ народни приказки, събрани въ най-добре издаденитъ български книги: „Неродена мома“ и „Незнаенъ юнакъ“. Стихотворнитъ сборки сж издание на М-вото на Просвѣтата, а приказкитъ, преразказани отъ Ранъ Босилекъ — на книгоиздателство „Хемусъ“.

Характерното за детската поезия на Цанко Церковски и на В. Ив. Стояновъ е лекия за заустяване, звученъ стихъ, както и непринудения наивитетъ, който събужда тиха радостъ у малкитъ читатели, когато се почувствуватъ надраснали надъ наивнитъ малки герои отъ стихотворенията.

Преразказанитъ отъ Ранъ Босилекъ народни приказки иматъ художествени и педагогични качества, далечъ по високи отъ тия на оригиналитъ приказки. Познаватия детски писателъ е добралъ не само хубави народни приказки и ги е преразказалъ, но е освободилъ приказкитъ отъ всичко, което носи антипедагогични тенденции или замедлява действието. Богати отъ къмъ съдържание, разкошно издадени „Неродена мома“ и „Незнаенъ юнакъ“ сж едни отъ най-хубавитъ книги за българското де е, книги, които се четатъ съ еднаква наслада и отъ възрастнитъ.

П. Д.

Литературни прояви въ провинцията

Културния ръстъ на провинцията всѣки день опредѣля все по-голѣми и по-голѣми творчески възможности. Довчерашния анемиченъ животъ, напуска своето плесеняло корито, за да навлѣзе въ фазата на единъ съзнателенъ и опрѣсенъ свѣтъ. Идейното и художествено оформяване на провинцията добива единъ изисканъ колоритъ, едно правилно, искрено и издържано отношение къмъ културнитъ прояви, идеци отъ скутитъ на столицата и самата нея. Културния животъ на провинцията добива вече образъ. Той не е новъ, нито реформаторски. Той не претендира да съперничи, а само да подчертае едно сливане на провинциалния и столиченъ духъ по възможности и дарби. И новото, което изтъкваме, то е повече въ догонването на столицата, въ усилията да се превъплоти нейния образъ въ образа на провинцията. Брзбройнитъ културтрегери, поети, музикални дейци, художници, композитори и др. прѣснати изъ разнитъ краища на България, доказватъ вече съ своята дейностъ несъмненя си даръ, възможности, въ усилията да се покажатъ на мѣстна почва своитъ идейни и художествени постижения. Който е следилъ културния животъ на провинцията отъблизо, сигурно добре познава всички ония люде, които заслужаватъ хвалба. На свой редъ, иде и времето да пожелаемъ на провинцията и културна публика. Струва ми се, че тукъ е мѣсто да споме-

на и нѣколко културни прояви на провинцията.

Гребецъ — год. I, бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 — 8, Ст.-Загора. Списанието прави отлично впечатление съ своята техническа угледностъ. Списвано съ похвалитъ и желание, съ вкусъ и стилъ, то добре представя своя редакторъ г. Георги Илиевъ, който не е пожалилъ енергия и трудъ, за да направи всичко възможно за по-доброто име на списанието. Особено ценни сж уводнитъ статии на списанието, написани съ изисканъ стилъ и сериозно третиране на въпроситъ относно изкуството. Въ списанието работятъ изключително хора на провинцията начело съ известнитъ отдавна поети—Ив. Мирчевъ и Ив. х. Христовъ. Критичния отдѣлъ е застъпенъ сжщо така добре. Добри сж стилнитъ критики на г. Ст. Станчевъ. Правятъ впечатлението и критичнитъ статии на г. Ив. Ценовъ, А. П. Берсеневъ, Т. Хр. Дашковъ и др. Въ списанието сж застъпени: стихове, разкази, есета, гротески, музикални и театрални отзиви, книжни на и др.

Свѣтлоструй — год. 8, село Щръклево—Русенско, редакторъ Дим. Добревъ.

Това е единствания, и най-добъръ и голѣмъ литературенъ вестникъ, излизащъ въ провинцията. Неговия редакторъ г. Д. Добревъ е проявилъ несъмнена енергия въ продължение на 8 години, за да се закрепятъ и наложи вестника „Свѣтлоструй“ не е само литературенъ месечникъ. Въ него сж застъпени и следнитъ отдѣли: Народно стопанство, кооперативно дѣло, ветеринарна мидецина, педагогическо дѣло, въздържательно дѣло, хигиена, читалищни вести, земледѣлие и др. Вестника напълно задоволява читателя, особено оная, която желае да намѣри разнообразно четиво. И затова вестника напълно заслужава името: народенъ вестникъ. Покрай многото сътрудници отъ провинцията тукъ личатъ и имената на видни столични писатели и професори. Като редовни сътрудници на вестника сж ангажирани: Ст. Чилингировъ, проф. Д-ръ Ас. Златаровъ, М. Герасковъ, Вл. Поляновъ, Панчо Михайловъ, Сл. Красински, Н. Никитовъ, Л. Станчевъ и др. видни лѣкари, агрономи и юристи.

Детски нивотъ — год. V, Пловдивъ — редакторъ Еню Кювлиевъ.

Едно отъ най-добритъ списания за деца и юноши излизащо въ провинцията. Особено напоследъкъ списанието значително подобри страницитъ си, за да заеме едно отъ първитъ мѣста въ детската ни книжнина. Списвано съ усѣтъ, вешина и художество „Детски животъ“, дава разнообразно и поучително четиво на малкитъ си читатели. Въ списанието сж намѣрили мѣсто най-добритъ детски поети и писатели: Дора Габе, Ан. Каралийчевъ, Йорд. Стубель, Чичо Стояновъ и др. Тая година списанието даде отлични художествени репродукции и портрета на покойния Екзархъ Йосифъ I. рисуванъ отъ Ив. Мръквича. Въ списанието работятъ и даровититъ детски художници: Н. Тузсузовъ, В. Лазаревичъ и Г. Атанасовъ. „Детски животъ“ е едно приятно и полезно четиво за малкитъ деца. Г. Х.

ХРОНИКА

ВЪ ОТГОВОРЪ на поздравленията, изпратени от Слив. Икономическо д-во до нашия съгражданин — министър г. Инж. Сп. Ганевъ по случай възложения му постъ, същото е получило сърдечна благодарствена телеграма от г. Ганевъ.

НАЧАЛНИКЪТЪ на гарнизона г. полковник Стояновъ е поискал от общината мѣсто, което да се превърне на възпоменателен парк на паданитѣ въ войнитѣ. Идеята на г-нъ Полк. Стояновъ е навременна и заслужава похвала.

СЛЕДЪ концерта си въ Бургасъ известнитѣ артистки — Морфова и Проконова сж пакъ въ Сливенъ. Гостуватъ на художника г-нъ Д. Добревъ.

ОБЩИНСКИЯТЪ СЪВЕТЪ е разрешилъ да се отпуснатъ мѣста за лозя на ония граждани, които се занимаватъ изключително съ дърварство. Общината ще подпомогне гражданитѣ съ доставка на прѣчки.

НА 1 т. м. името отъ на Поп. Банка предъ препълненъ салонъ говори г. Проф. Д. Мишайковъ на тема „Кооперацията и нашето народно стопанство“. Сказката имаше чисто академичен характеръ и бѣ изнесена много добре.

НА 15 т. м. пакъ отъ името на банката ще говори Директора на съюза на Поп. Банки — г. Д-ръ Ил. Палазовъ.

ЗАСАДЕНИ сж въ Хамамъ баиръ, Урумъ тарла и Бармуекъ около 40,000 дръвчета — бамеки, обикновена акация, японска акация, айлантусъ и пр.

ПРИСТИГНАЛЪ е въ града ни народниятъ пѣвецъ г. А. Тумангеловъ, братъ на българския композиторъ г. Драгия Тумангеловъ, който ще даде редица концерти предъ учащата младежъ и гражданитѣ.

ОТЪ понеделникъ — 9 т. м. започватъ да функциониратъ детскитѣ трапезарии.

ОБЩИНАТА е разрешила да се раздадатъ парцели до 15 дека на всички желающа да посадятъ лозя. Първитѣ три години нѣма да се плаща наемъ.

Желающитѣ граждани да получатъ мѣста, нека подадатъ заявления до общината.

НАРОДЕНЪ университетъ при „Зора“ — сказка отъ Д-ръ Куюмджиянъ на тема — Преж девременно остаряване и въпроса за подмладяването, на 10 т. м.

Юнашки вести

На 2 т. м. въ града ни пристигнаха членоветѣ на центр. технически съветъ на съюза „Юнакъ“ г. г. Бурешъ и Ивановъ. Бидоха произведени игри за опредѣляне състезателитѣ на олимпиядата въ Берлинъ. Гоститѣ останаха взхитени отъ точността и изискаността на игритѣ.

Все съ същата целъ — да установятъ играчи отъ областта „Сливенски юнакъ“ съ 40 свои членове посети гр. Ямболъ за да се произведатъ съвмѣстни игри. Времето, обаче попрѣчи за това.

На 30 м. м. вечерята въ салона „Зора“ се състоя първата юнашка забава, която мина срѣдъ повишено настроение.

Печатница „БАЛКАНЪ“ разполага съ голѣмъ изборъ отъ **ВИЗИТНИ КАРТИ** и модерни шрифтове за тѣхъ.

Подобрение на птицевъдството

Износътъ на живи и заклани птици и на птичи продукти, предимно яйца, възлиза на около 1 милионъ лева. Това е една внушителна цифра, която всѣки икономистъ би подчерталъ и би отдалъ подобаваше значение между артикулитѣ на нашето пазарно стопанство.

Напоследъкъ, обаче, този износъ започна да намалява, което озадачава нашето птицевъдно стопанство. Защо намалява износътъ? Кой сж причинитѣ за това намаление? Тия въпроси си задаватъ заинтересованитѣ и всѣки се стреми да имъ даде правиленъ отговоръ.

Споредъ нашето скромно мнение, причинитѣ сж следнитѣ:
1) Нашето стопанство не отгледва оная раса птици (кокошки, пуйки, гъски, патици и др.), която подхожда тѣкмо на дадени мѣстни стопански и естествени условия, а особено храненето да се подобри.

Въ мнозинството си нашитѣ стопани не сж специалисти по птицевъдството, та не умѣятъ да направятъ подходящъ подборъ на расата. Любителскитѣ пѣкъ птицевъдци сж въ болшинството си спортни и нѣматъ мѣравадно значение за широкото стопанско птицевъдство. За пазаритѣ важи масовото птицевъдство и неговитѣ продукти, а не тѣзи на отдѣлнитѣ любителски развъдници.

2) Отъ подходящо подобрена птича порода зависи и качеството и количеството на пазарната продукция. Нашитѣ птици и яйцата имъ сж дребни, нѣматъ изгледностъ и не се допускатъ на чувдитѣ пазари, поради редъ конвенции и договори. Така загубихме най-голѣмия и сигуренъ пазаръ въ Германия, Австрия и другаде. За да се спечели веднажъ изгубенъ пазаръ, това не е лесна работа.

3) Кооперациитѣ у насъ проявяватъ дейностъ по отношение на птицевъдството дотолкова, доколкото ги интересуватъ добритѣ сдѣлки и търговскитѣ смѣтки. За подобрене на пти-

чия материалъ и неговата продуктивностъ и продукция, малко се интересуватъ съжитѣ тия кооперации, на които се възлагатъ инакъ голѣми надежди изобщо по подобриенето на селското ни стопанство.

4) Птицевъдството изисква будна и сигурна ориентировка относно сезонитѣ, презъ които се търсятъ най-вече живитѣ и заклани птици, както и тѣхнитѣ яйца. Това не е вече проста и лесна работа, а една отъ най-важнитѣ такива за рентабилността на тоя инакъ доходоносенъ стопански отрасълъ. Кооперациитѣ и тукъ могатъ да направятъ много за напътстване и показване правия пѣтъ на птицевъднитѣ стопанства.

Неуредената търговия връща птицевъдството назадъ въ разстояние само на една година. Ето защо добре организирания пласментъ ще дава силенъ тласкъ на същото. Държавната намѣса и помощъ се явява като необходимостъ въ тая посока.

6) Честитѣ болести по птицитѣ унищожаватъ цѣли стада, които вече мѣчно се възстановяватъ. На домашнитѣ птици се гледа изобщо съ твърде голѣмо пренебрежение по отношение на профилактиката и хигиената, а сжщо и на лѣкуване на заболѣлитѣ

Тия гореизброени шестъ главни причини трѣбва да се премахнатъ или поне да се намали тѣхната зловредностъ, за да трѣгне и тоя стопански отрасълъ въ едно нормално русло. Иначе може да приказваме премного за рационализиране на птицевъдството, да правимъ тържествени и шумни изложби и въ края на всичката тая дейностъ, което често става у насъ — да поженемъ печални лаври.

Насжжитѣ нужди на нашето народно стопанство налагатъ да се вземъ повече въ направитѣ доста до сега грѣшки, за да почерпимъ поука занаяпредъ отъ тѣхъ.

Д. Дананловъ.

Сливенско Държавно Агрономство

ОБЯВЛЕНИЕ № 3445

Сливенското държавно агрономство обявява на интересующитѣ се, че търси да наеме помѣщение за време отъ IV до 31 XII. 1936 год. за помѣщение на Сливенското Държавно Агрономство, Сливенското Лесничейство и Сливенския Окол. Ветеринаренъ лѣкарь.

Търсеното помѣщение трѣбва да има поне 15 стаи, оборъ за 6 коня и за 3 файтона навѣси.

Притежателитѣ на такова помѣщение да подадѣтъ заявление до Околийското Агрономство най-късно до 24 т. м.

Разноснитѣ по публикацията сж за смѣтка на наемодателя.

гр. Сливенъ, 6 XII. 1935 г.

Окол. Агрономъ: Ст. Стефановъ

Обявление № 8814

с. Михайлово 9 декемврий 1935 год.

Михайловското селско общинско управление — Сливенско, обявява на интересующитѣ се, че въ петъ дневенъ срокъ, считанъ отъ денътъ на обявата, ще се произведе търгъ въ канцеларията на с. Тополчане — Михайловска община, за продажба на единъ кастриранъ говежди разплодникъ.

Първоначална цена 1500 лева.

Залогъ за правоучастие въ търга е 5 на сто.

За втори пѣтъ.

Кметъ: ЮР. БОЯНОВЪ

Бирникъ: Г. В. КАРАГЕНОВЪ

НОВООТКРИТОТО КИНО „ХАДЖИ ДИМИТЪРЪ“

Започва отъ 8 т. м. редовно да прожектира най-хубави филми, съ които ще задоволи и най-взискателната публика. Откриването ще стане съ филма

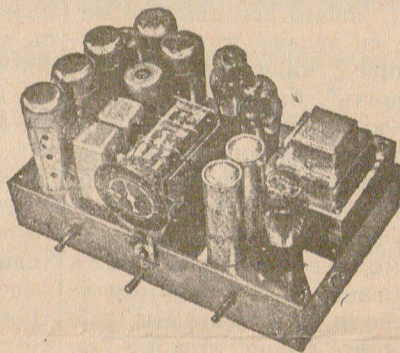
КАСТА ДИВА

най-голѣмия филмъ съ МАРТА ЕГЕРТЪ

БЕЗСМЪРТНАТА ЛЮБОВЪ на Веченцо Белини всѣки трѣбва да види.

Очаквайте Хозе Мохина и Барнарола.

ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА

„Националъ“ Радио

Дим. Момчевъ

СЛИВЕНЪ

пл. „х. Димитъръ“ 19

мод. А. Ф. К. 36.

Чуйте новата партия „Националъ“ радио апарати съ последнитѣ постижения на модерната радио-техника за 1936 г. Вие сами ще купите, че тѣ сж; — и ще останатъ господари подъ всички специални условия на приемане. Солидната имъ изработка и изящниятъ имъ видъ ги правятъ по ценни отъ всички чужди апарати.

Приятенъ и истественъ тонъ, пълна селективностъ, мощъ опредѣлятъ качествата РАДИО „НАЦИОНАЛЪ“.

Истински класиченъ народенъ типъ 4 ламповъ радио апаратъ за ултра къси, — къси, — срѣдни и дълги вълни за 2,850 лв. Четири съ моделитѣ на „НАЦИОНАЛЪ“ РАДИО сж отъ 3 до 8 лампи и вълни отъ 5 до 2000 метра.

Лаборатория; за поправка и модернизиране на всѣ какви радио апарати, тонъ кино, усилватели и пр.

На складъ: радио части за любители и радио лампи отъ свѣтвни известни марки.

Продава се въ Варна мѣсто край морето при

съседи: генералъ Савовъ и Чап-рашиковъ. Справки и споразуме-ния чрезъ Г. Гюлмезовъ — Сливенъ

Преписъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 254

Сливенския областенъ сждъ въ въ разпоредително заседание на 28 ноемврий 1935 год.

опредѣли:

Допуща осиновяването на Андонъ Нойковъ Юрдановъ отъ гр. Сливенъ, отъ Станка Петрова Нойкова, по баща Ненчева Иванова и Петъръ Нойковъ Андоновъ — двамата отъ гр. Сливенъ.

Настоящето опредѣление да се публикува въ държавенъ вестникъ и въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“ и се обяви въ опредѣленото въ сжда мѣсто.

Председателъ: (п) Д. Николовъ

Членове: (п) Г. Койчевъ

(п) П. Цоневъ и др. чл.

Вѣрно съ оригинала, който не е обгербванъ и не подлежи на обгербване.

На сливенския областенъ сждъ

Секретаръ: Б. Бъчваровъ